

blande os i fastsættelsen af kirkeskatten ude i de lokale menigheder og i provstiudvalgene.

Vi har også en debat om Fællesfonden. Her føler jeg også klart, at der er et ønske om mere demokrati, og det er et ønske, som jeg deler. Der er også et ønske om, at man tager folkekirken med på råd, når der bliver truffet beslutninger om både indtægter og udgifter til Fællesfonden. Det føler jeg er helt naturligt, og jeg er overbevist om, at vi fra Folketingets side er nødt til at iagttage disse ændringer i holdningerne i den kirkepolitiske debat og også tage til efterretning, at vi måske med lidt forsinkelse også må efterkomme nogle ønsker – ikke alle, men nogle.

Hr. Jesper Langballe var så venlig at give udtryk for nærmest beklagelse over, at han ikke deltog i det konservative landsrådsmøde, så han havde haft mulighed for helt præcist at lytte til, hvilke kloge ord jeg sagde om kirkepolitik på Det Konservative Folkepartis landsrådsmøde. Det var nemlig meget kloge ord. Det var en klarførelse af, at Det Konservative Folkeparti ikke ønsker nogen adskillelse mellem kirke og stat, og er der et parti i Danmark, der vil stå vagt omkring det synspunkt, er det Det Konservative Folkeparti. Men man skal som konservativ også lytte til, hvad der foregår, for hvis man ikke lytter, kan man komme ud i en situation, hvor udviklingen giver et resultat, man som politiker ikke ønsker.

Jeg har tidligere hørt hr. Jesper Langballe tale om Edmund Burke her fra Folketingets talerstol, og han giver jo netop udtryk for det synspunkt, at somme tider skal man forandre – ikke for at lave om, men for at bevare tingene. Jeg er overbevist om, at hvis vi herinde ikke tog hensyn til den debat, der har været om Fællesfonden, ville vi i den grad medvirke til, at de kræfter, der ønsker en hel eller delvis adskillelse af stat og kirke, ville blive voldsomt styrket. Derfor tror jeg, det er klogt – sådan som der også er optræk til hos det udvalg, der har været nedsat, i den betænkning, som er i høring i øjeblikket, og i det lovforslag, som kirkeministeren også har sendt i høring – at efterkomme nogle ønsker, for ellers vil man bære ved til det bål, der hedder adskillelse af stat og kirke.

Kl. 16.55

Forandre for at bevare – det var det, jeg gav udtryk for på det konservative landsrådsmøde, og jeg er ked af, at hr. Jesper Langballe ikke havde lejlighed til at høre det, for så er jeg helt sikker på, at han i meget høj grad ville være enig i de synspunkter, som jeg fremførte.

Så kommer jeg frem til konklusionen: Hvordan vil Det Konservative Folkeparti stille sig til det socialdemokratiske beslutningsforslag? Jeg har en hel del sympati for det, fordi det giver udtryk for et ønske om at lytte til debatten og bidrage til debatten, men jeg tror bare, metoden er forkert.

Skal der komme noget virkelig bæredygtigt ud af en debat, er jeg overbevist om, at det skal være en debat, der gror nedefra. Hvis vi her fra Folketingets side vil styre en debat, begynder det at gå galt, og så tror jeg ikke, vi opnår de resultater, som vi egentlig ønsker. At styre en debat oppefra kommer der meget, meget sjældent noget egentlig positivt ud af, så jeg foretrækker, at debatten fortsætter, at vi lytter herinde, at vi også deltager i debatten og på et tidspunkt kommer frem til nogle konklusioner.

At styre debatten oppefra, som Socialdemokratiet lægger op til, kan vi ikke støtte i Det Konservative Folkeparti, og derfor kan vi altså heller ikke støtte beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne kvittere for hr. Knud Erik Kirkegaards meget massive forsikringer om, at ethvert forsøg på at løse forholdet mellem kirke og stat vil støde på en mur af modstand hos De Konservative. Jeg synes, de sagte ord og tonen, de blev sagt i, var troværdige, og det vil jeg gerne takke for. Det er jeg lettet over at høre.

Men så vil jeg spørge hr. Knud Erik Kirkegaard, om han ikke kan følge mig i, at der er noget lidt kunstigt ved den debatskabende virksomhed. Man bekymrer sig meget om debatten, men egentlig ikke om, hvorvidt man selv har noget på hjerte. Jeg tænker somme tider på grundlovsfædrene. De nedsatte jo ikke et debatskabende udvalg, der skulle malke befolkningen for dens synspunkter. Nej, de lavede en Rigsdag, hvor et frit folk selv kunne sende sine repræsentanter ind, så de kunne diskutere tingene frit.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil allerede nu kvittere for den positive omtale, men jeg vil også gerne spørge hr. Knud Erik Kirkegaard om noget.

Vi anerkender, at debatten kører, og vi har egentlig ikke lagt op til, at forslaget skal være specielt debatskabende, men snarere sikre, at folk, der i dag ikke har mulighed for at være